
16. Rasmus Nordqvist (Main speech)

Tak, hr. præsident, og tak til udenrigsministrene for nogle gode redegørelser. Jeg vil særlig takke den nyudnævnte norske udenrigsminister for at sætte fokus på seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, ligestilling og den kønsbaserede vold - man savnede måske kun, at lgbti-rettighederne ude i verden, som i den grad er under pres, blev nævnt. Men tak for det fokus hos den norske udenrigsminister.

Der bliver jo sagt mange ord i disse redegørelser. Vi hørte om solidaritet og retfærdighed; vi hørte om sikkerhed. Men der er noget, der er værd at huske: Når vi tager de globale briller på her i Norden, er det værd at huske på, at vi nok er en meget lille del, men også en meget, meget rig del af verden. Og når man ser tilbage på det sidste halvandet år, har vi - ud over at vi ikke har kunnet mødes fysisk i Nordisk Råd - haft en coronakrise, covid-19-krisen, som jo desværre ikke kun var et spørgsmål om en sygdom. Det er jo blevet til en fattigdomskrise; det er blevet til en ulighedskrise; det er en ligestillingskrise; og det er en sundhedskrise. Eksempelvis er det beløb, der går til bekæmpelse af hiv og aids i verden, styrtdykket, fordi pengene er kanaliseret andre steder hen.

Derfor synes jeg, at de spørgsmål, der her i dag rejser sig over for udenrigsministrene, går på den udviklingspolitiske dagsorden. Vi ser nogle lande i Norden, som ligger helt i top, når det handler om budgetterne til udviklingspolitik, men vi har desværre også lande i Norden, som ligger langt, langt bagefter. Så mit spørgsmål skal egentlig være: Hvordan får vi hele Norden op, så vi ikke bare kan pege på Sverige og Norge og Danmark, som lever op til FN's mindstekrav, men på hele Norden? Hvordan sikrer vi også, at Norden arbejder sammen om en finansiering til verdens fattigste lande, når det gælder klimakrisen? Og hvordan sikrer vi, at vacciner ikke kun er for os rige, men for alle i verden? Tak.

